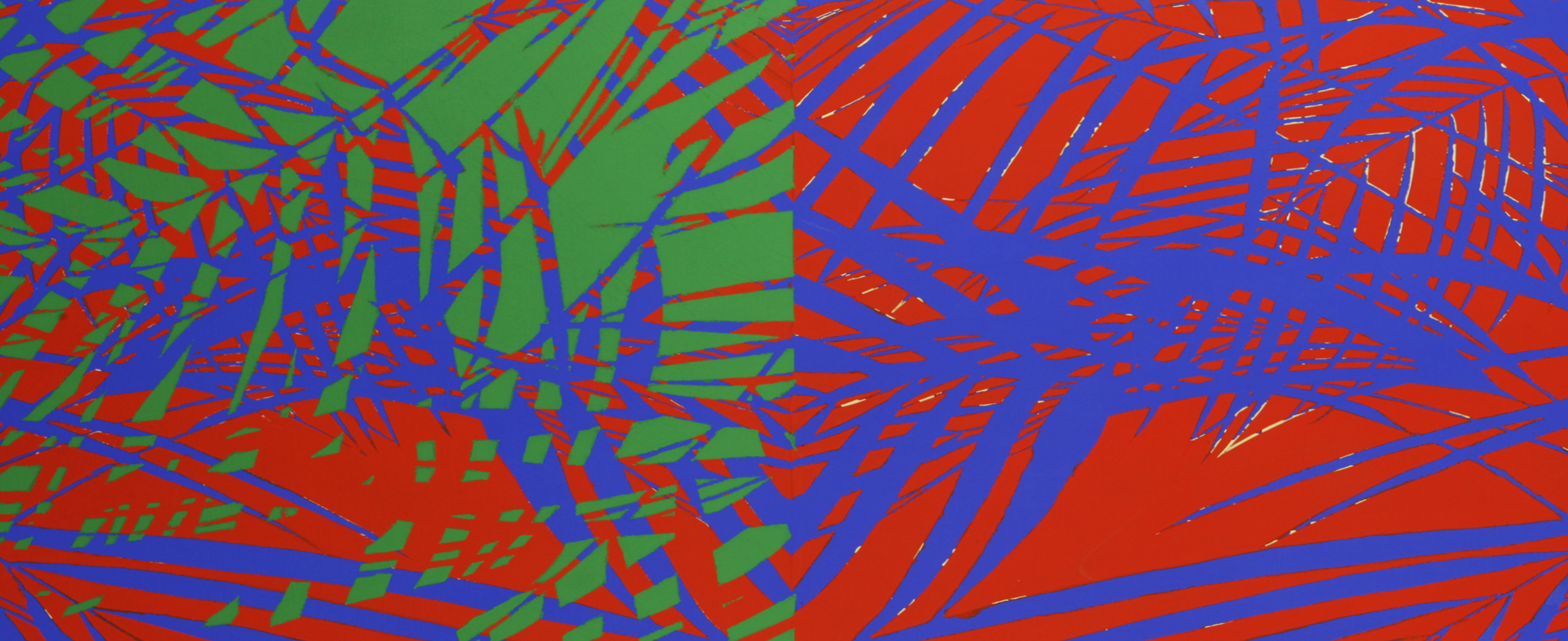

До проекту Дезорієнтири, 2013, фрагмент, полотно, акрил

Дезорієнтири

15.01 – 10.02.2014

Анна Миронова

Експозиція: серія Дезорієнтири, 2013, полотно, акрил

Є нездоланна сила у всьому незвичному, що притягує до нього. Заколихана буденною монотонністю, непохитністю загально визнаних орієнтирів, людина підсвідомо потребує дисгармонії, щоб, як від поштовху, прокинутись від снодійного будення. Потрібно лише не робити квапливих висновків стосовно незвичного, не налаштовуватись заздалегідь на категоричне несприйняття. Лише трохи часу – і те, що дезорієнтувало й бентежило – незвична рима, какофонія звуків, некомфортні для ока поєднання кольорів – проявляє свою глибинну сутність.

Кольори, що не поєднуються, відштовхують один одного, дивним чином співіснують і примирюються в зоні периферійного зору. Якщо розсіяним зором деякий час споглядати такі протилежності, цей оптичний ефект проявляється. Тоді на межі, в зоні, так би мовити, «запилення», – народжується об'єднувальний третій колір, і робота починає оживати, кольорові ритми – рухатись і набувати об'єму. З'являється просторова відстань між ними, й у роботі проявляється те, що не було передбачено.

Щось подібне відбувається зі сприйняттям незвичних для слуху звуків. Той, хто хоч раз залишався вночі наодинці з природою, знає, які тривожні перші хвилини перебування в незнайомому оточенні, коли вслухаєшся у безліч несподіваних звуків, що раптом оточили, заповнили все навкруги. Та згодом настає заспокоєння, і те, що раніше бентежило, перероджується, стає частиною якоїсь первісної мелодії.

Дезорієнтири пробуджують уяву – простір у тобі.

Дезорієнтири – це стрес, коли в розгубленості перших митей втрачається здатність оцінювати ситуацію логічно – так нібито всі органи чуття включаються одночасно. Предмет, явище – оцінюється у мить «тут-і-тепер», з усіх сторін. Та після перших шокуючих вражень настає ясність – навколишній простір і простір у тобі зливаються.

Анна Миронова

Анна Миронова народилась 1977 року, живе і працює в Києві.

У 1997 році закінчила факультет «Дизайн» Київського художньо-промислового технікуму (нині Київський державний інститут декоративно-прикладного мистецтва і дизайну ім. М. Бойчука), а у 2007 році – Національну академію образотворчого мистецтва і архітектури (майстерня вільної графіки під керівництвом проф. А.В. Чебикіна).

Із 2007 року є членом Спільноти дизайнерів України, а з 2008 року – членом Національної Спільноти художників України.

Виставкова діяльність художниці розпочалась у 2002 році.

Учасниця Всеукраїнського Трієнале «Графіка» 2006, 2009 і 2012 року, міжнародних виставок графіки Польщі (International Print Triennial Krakow, 2006) та Кумаю (Guanlan International Print Biennial, 2009).

Співпраця з арт-центром Павла Гудімова Я Галерея розпочалась у 2012 році участю в групових проектах «Тінь Трави» та Neofolk project (програма візуального мистецтва в рамках ГОГОЛЬFEST-2012).

Дезорієнтири – перший персональний проект Анни Миронової в арт-центрі Я Галерея.

Дмитро Корсунь, мистецтвознавець: «Роботи Анни наочно відображають отой таємничий вимір свідомості, що дає змогу відчутти внутрішню поезію, притаманну речам і явищам навколишнього світу. Її символічний всесвіт повен завуальованих знаків і ритмів, складних семантичних пластів та шляхетних кольоросполучень.»